

Wojciech Śmigielski, Alojzy Wawrzyński

Ostrowite Trzemeszeńskie, gm.
Trzemeszno, woj. bydgoskie.
Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 12, 94

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Prace badawcze w 1978 roku objęły jeden z trzech kurhanów, zwanych przez miejscową ludność "Trzema Górkami".

Przebadano częściowo ćwiartki b i c kurhanu nr 1. W ćwiartce b, którą wyeksplorowano do głębokości 2,15 m /przy profilu/, odkryto krąg kamienny, w przybliżeniu kołisty, o średnicy 18-20 metrów, złożony z kamieni polnych o średnicy 20-40 cm.

W nasypie ziemnym kurhanu, natrafiono na fragmenty ceramiki, nawiązującej do okresu późnolateńskiego i rzymskiego.

Badania na tym stanowisku będą kontynuowane w 1979 roku.

OSTROWITE TRZEMESZENSKIE, gm. Trzemeszno

woj. bydgoskie

Stanowisko 1

Polaska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Zakład Archeologii
Wielkopolski
w Poznaniu

Badania prowadzili mgr Wojciech Smigielski
i Alojzy Wawrzyński. Finansował IHKM PAN i
WKZ w Bydgoszczy. Pierwszy sezon badań.
Grodzisko z podokresu halsztackiego D.
Grodzisko z X-XII w.

Grodzisko położone na Pojezierzu Mogileńskim, na wyspie Jeziora Ostrowickiego znane jest od 1886 r. W okresie międzywojennym prowadzono tu poszukiwania powierzchniowe, a w latach 1956 i 1969 niewielkie badania sondażowe, podczas których stwierdzono istnienie nawarstwień z okresu halsztackiego i z wczesnego średniowiecza. Celem badań było dokonanie przekroju przez wał oraz rozpoznanie jego konstrukcji i zabudowy wnętrza grodziska celem sprecyzowania chronologii.

Stwierdzono, że w podokresie halsztackim D ludność kultury łużyckiej zbudowała wzdłuż brzegów wyspy wał o jądrze glinianym przykrytym płaszczem kamienno-ziemnym, a od strony jeziora poszerzoną łąwą kamienną. Na ruinach tego wału zbudowano w X wieku wał w konstrukcji drewniano-ziemnej. Wewnątrz grobu odkryto pozostałości budowli ludności kultury łużyckiej. Konstrukcją nośną były słupy wkopywane w całec, a ściany zbudowane były z plecionki grubo obrzuconej gliną. Pozostałości chat z wczesnego średniowiecza nie stwierdzono, jednak gruba warstwa kulturowa świadczy, że osadnictwo w tym czasie musiało być dość intensywne. Trwało ono do XI/XII wieku.

Materiał zabytkowy i dokumentacja znajdują się w Zakładzie Archeologii Wielkopolski IHKM PAN w Poznaniu.